

Et fjerde eksempel er hiv/aids-epidemiens konsekvenser for udviklingen i Afrika syd for Sahara. Regeringen har afsat 100 mio. kr. i perioden 2005-2008 til innovative indsatser gennem danske ngo'er. Til Den Globale Fond har regeringen i 2005 afsat yderligere op til 40 mio. kr., så det samlede bidrag til fonden næste år ventes at nå knap 140 mio. kr.

De konkrete eksempler viser, at regeringen ikke bare taler om sammenhæng, men også søger at skabe sammenhæng i den danske indsats. Der er ingen grund til at begynde at skille det varme vand fra det kolde vand i badekarret. Når vi støtter et drikkevandsprojekt, så støtter vi fattige mennesker, og vi sparer kvinderne uendeligt med tid, hvor de ellers skal gå og bære vand frem og tilbage. Det hele hænger sammen.

Regeringen kan heller ikke tilslutte sig den store beløbsmæssige opprioritering i forslaget, og vi spørger os selv, om Det Radikale Venstre virkelig har set denne kæmpemæssige ekstraudgift i sammenhæng med sine skatteforslag, og vi spørger også os selv, om det er med i de socialdemokratiske beregninger for, hvad en kommende regering vil gøre.

Vi giver 12,5 mia. kr., og det reguleres med priser og lønninger i de kommende år, og i år har vi tilmed lagt 25 mio. kr. ovenpå.

Udviklingsfinansiering – når vi støtter udvikling, så er det jo ikke kun med penge, det gør vi også med handel og med investeringer, og lad mig afslutningsvis understrege, at regeringen mener, at OECD's retningslinjer for opgørelse af bistand udgør en meget vigtig international spilleregulering. Vi følger fuldt ud de spilleregler, når vi opgør den danske bistand, det gælder også støtten til globale aktiviteter.

Kl. 13.45

Så med disse ord vil jeg ikke anfægte den gode vilje, de gode intentioner og alle de gode formål, som er nævnt i beslutningsforslaget. Men jeg mener ikke, der er økonomisk rygdækning for den meget store ramme, der lægges op til, og jeg mener især ikke, at der er grund til at begynde at skille tingene ad, sådan som det sker i forslaget. Jeg mener tværtimod, at der er brug for at have en helhedsorienteret tilgang til fattigdomsproblemerne, miljøproblemerne og sundhedsproblemerne rundt om i verden.

Hanne Severinsen (V):

Da Venstres ordfører på området, fru Pia Larsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende:

Venstre kan ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag. Vi ønsker at finde globale løsninger på globale problemer som miljø, sundhed, fred og sikkerhed – det kan vi jo sådan set ikke være uenige om – men Venstre kan ikke tilslutte sig den opdeling, som beslutningsforslaget lægger op til, en inddeling i finansielle og administrative løsninger. En opdeling af fattigdom, miljø, fred og sikkerhed hænger ikke sammen med vores opfattelse af en sammenhængende udviklingspolitik og handelsliberaliseringspolitik, som også ministeren skitserede.

Fattigdom er ikke et isoleret problem, og i stedet for at skille dagsordenen vil det give langt mere mening at anlægge et bredere perspektiv, hvor fattigdomsbekæmpelse, miljø, fred og sikkerhed samt global sundhed fremstår som en samlet del af udviklingspolitikken. Og det giver regeringen jo sit bud på i de nye udviklingspolitiske prioriteter i den nye plan »Sikkerhed, vækst – udvikling« for dansk bistand for perioden 2005-2009. Denne plan viderefører den effektivisering af udviklingssamarbejdet, som vi konsekvent siden 2001 har arbejdet for. Her indgår udviklingspolitikken som et centralt element i udenrigspolitikken.

Danmarks udviklingsbistand er netop blevet rost for sin effektivitet. Her i salen kan vi sikkert være enige om, at vi er uenige om beløbets størrelse, men det her forslag skaber nye cigarkasser i bistanden, og det synes vi ikke er nogen god idé.

Jeg kan nævne nogle af de eksempler, som ministeren fremhævede: Johannesburgtopmødet, der slog fast, at fattigdom, miljø og sociale problemer hører sammen; spørgsmålet om udviklingslandenes adgang til markedet, handel er jo noget af det vigtigste for udviklingslandene; håndtering af de mange konflikter i udviklingslandene, en samlet sikkerheds- og udviklingspolitik er vigtig for en effektiv fattigdomsbekæmpelse. Og sådan kunne man blive ved.

Men ud over at vi ikke kan støtte forslaget om at lave nye cigarkasser i udviklingsbistanden, er der jo altså også det temmelig store problem med finansieringen, for nu at sige det pænt. Hvor skal alle de milliarder, som De Radikale her vil bruge, komme fra?

De Radikale prøver at få folk til at tro, at man sammen med Socialdemokratiet, hvis man skulle få regeringsmagten, vil overholde en eller anden form for skatteloft. Hvordan hænger det sammen med sådan et beslutningsforslag? Det er temmelig mange milliarder, vi taler om.